

EEUWIGHEIDSVERLANGEN

Ik zie de nevels langs de maan
heel stil vergaan
en langs het water staan
de kromme wilgeboomen
in-zoet te droomen,

De koeien staan, vierkant en stijf
met 't plumpe lijf
in 't licht der maneschijf
zacht neuzelend te kreunen
hun koeien-deunen,

een grove kop, met witte vlek
en breeden bek,
herkauwend boven 't hek;
de groote oogen vragen
of 't haast gaat dagen.

En ginder dendert door den nacht
in wilde jacht
en ramm'lende ijzerkracht
een stuk techniek van 't leven
in mechaniek gegeven.

De wereld rammelt luid voorbij,
haar vreugdgeschrei
maakt toch mijn ziel niet vrij.
Het is een rustloos razen
van arme dwazen.

De ruimte der oneindigheid
wordt in me wijd
en heel m'n harte schreit
naar 't onvergank'lijk leven,
dat God kan geven.

H. W. AALDERS

